

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

10. Quomodo B. Virgo puerum Iesvm amissum inuenerit in templo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59868)

QVOMODO

**B. VIRGO
PVERVM IESVM**

AMISSVM INVENERIT
IN TEMPLO.

**MEDITATIO X.
EVANGELIVM.**

QVM puer IESVS factus *LUC. 2.*
esset annorū duodecim
ascendētibz illis in Ie-
rosolymā, secundum cō-
suetudinem diei festi, consumma-
tisq̄ue diebus, cū redirent, remā-
sit puer Iesus in Ierusalem, & non
cognouerunt parentes eius. Existi-
mantes autem illum esse in comi-
tatu, venerunt iter diei, & require-
bant eum inter cognatos & notos.
Et non inuenientes regressi sunt in
Ierusalem, requirentes eum. Et fa-
ctum est, post triduum inuenerunt
illum in templo sedentē in medio

G 4 docto-

152 MEDITAT. DE VITA
doctorum, audientem illos &
terrogātem eos. Stupebant autem
omnes, qui cum audiebant, super
prudentia & responsis eius. Et
dentes admirati sunt. Et dixit ma-
ter eius ad illū, Fili, quid fecisti
bis sic? ecce pater tuus & ego do-
les quærebamus te. Et ait ad illos
Quid est, quod me quærebatis? ne-
sciebatis, quia in his quæ patris me-
sunt, oportet me esse? Et ipsi non in-
tellexerunt verbum, quod locutus
est ad eos. Et descendit cum eis, &
venit Nazareth.

FIGVRÆ.

Gen. 37. 1. **R**VBEN non inuento puero Ioseph, totus animo consternatus dixit: Puer non comparet, & ego quò ibo?

Tob. 10. 2. **M**ATER Tobie videns filium suū statuto die minimè reuersum, metuensq; amissū, flebat irremediabilibus lachrymis atq; dicebat. Heu heu me fili mi, lumen oculorū nostrorū, bacul⁹ senectutis nostrę solatiū vitæ nostræ, & spes poster-

steritatis nostræ, te non debui-
mus dimittere ire à nobis, cùm
autem illa consolari nõ possset,
quotidiè exiliès circũspiciebat,
& circuibat vias oës, vt procul
videret eum, si fieri possset, ve-
nientem.

PROPHETIÆ.

1. *Indica mihi què diligit anima mea, Can. 1.*
Ubi pascas, ubi cubes in meridie.
2. *Quæsiui eum, & nõ inueni, vocaui il- Ibid.*
lum, & non respondit mihi.
3. *Surgam, & circuibõ ciuitatem per vi Can. 3.*
cos & plateas, quarã quem diligit ani-
ma mea.

CONSIDERATIONES.

CONSIDERA, quomodo Chri- *Punct. I.*
stus ætate crescens, semper magis
magisq; declarabat gratiam & virtutes
in se reconditas. Vnde & omnes crede-
rent, illum verè nostram assumpsisse
naturam, necesse fuit vt eius rei clara &
manifesta quædam testimonia ederet
in infantia subiiciendo se necessitatib.
humanis. Et talem viderunt Pastores,
inueniunt Magi, & S. Theon cognouit:
nulla quere ostendit se dissimilem alijs
infantibus. Verùm quia ad salutem ne-
cessa-

cessarium erat, credere illum nō solum
verū esse hominē, sed etiam verū Deū
qui vtrāq; naturā coniunctā habet
in persona filij Dei, sic diuine sue sapi-
entiæ & potentie signa temperauit, ut
illa cum incremento ætatis crescerent,
magis magisq; mundo patefierent.
quia id quoq; cōueniens erat, ut in pu-
eritia appareret eū non assumpsisse car-
naturā nostrā peccatū vel ignorātiā
idē hodie hic sol iustitiæ aliquos die-
nitatis sue radios prodit, faciendo que-
dā quæ ætatē & humanā prudentiā les-
perant; ut quod à matre repertus sit in
tēplo in medio doctorū audiens eos, &
interrogans: qui omnes stupefacti sunt
de modestia & humilitate in audiendis
alijs, de prudentia in interrogando, &
diuina sapientia in respondendo.

2. ASCENDIT itaq; Iesus vnā cum
parentibus Ierosolymam. Tres erant
solennitates, quibus ex diuino manda-
to omnes masculi e populo apparere
debebant in Dei conspectu in templo
Ierosolymitano, ut scriptū est in Exod.
*Exod. 34. Tribus temporib. anni apparebit omne
masculinū tuū in conspectu omnipoten-
tis Domini Dei Israël. Inter has solenni-
tates erat festū Paschæ, Eas autem adire
lege tenebatur, soli masculi, non autē
fœ-*

fœminæ. Legislatoꝝ enim prudentiffimus, medici sapientiffimi inftar, qui ita applicat vni membro medicinam, vt alteri non noceat, imbecillitatis fœminei ſexus conſcius, noluit, quod valeret ad religionem obefſe pudicitia; proprium liquidem eſt fœminarum, domi ſe continere, non in publico verſari, Nihilominus zelofa Mater, licet lege illa non teneretur, maluit ſe comitem adiungere filio. Maria enim à Ieſu diuelli non poterat; nec tam religione feſti, quàm pietate filij ad hanc profectio nem incitabatur. Non eam obligabat præceptum legis ſcriptæ, ſed conſtrigebat lex amoris. Nec poterat in diſcrimen venire pudicitia, quæ angelis erat purior, & in eius comitatu erat, qui eſt ipſa puritas & ſanctitas. Et quomodo quaſo, induci potuiſſet, vt illum à ſe di mitteret? An non ſi quis certo ſciret ſecum eſſe ipſum Deum, moleſtiſſimū eſſet ſeparari ab eo?

3. CONSIDERA, quomodo Ieſus etiam in pueritia longis itineribus ſe defatigarit, & omnes ſolennitates cum matre adierit, ad maiorem cæleſtis Patris gloriã, ipſe Dominus legis humiliter legem obſeruarit. Ita enim facere congruebat ei, qui in mundum vene-

rat, vt omnis perfectionis & humilitatis exemplar esset. Diebus verò solennitatis transactis remansit Hierosolymis puer Iesus, non casu, nec ex negligentia vel obliuione parentum, sed destinata sua voluntate, & propria deuotione, vt inde à puero demonstraret quo studio & zelo religionis & gloriæ paternæ promouendæ arderet; exemploque suo nos commonefaceret, quod dum corporis vires, domesticæ occupationes & proximi necessitates, seruata & diuina exercitia non negligemus. Noluit autem id indicare parentibus, quia nūquam, vti erant magno opere solliciti de eius incolumitate, ei potestatem fecissent Hierosolymis in templo permanendi.

4. *Existimantes autem parentes illum esse in comitatu, venerunt iter diei, & requirebant eum inter cognatos & notos, & non inuenientes regressi sunt in Ierusalem.* Mos erat Iudæis, vt in peregrinationibus faciendis, viri à mulieribus essent seiuncti, pueris solis licebat vtrilibet parti se adiungere. Hæc causa erroris fuit parentibus IESV, vt nempe mater existimaret eum esse in comitatu virorum; Ioseph verò in comitatu mulierum. Cum ergò vterque
sub

sub vesperam in vnum diuersorium
 appulsi deprehenderent abesse pueru-
 lum, dici no potest, quantus dolor
 pium & tenerum B. Virginis pectus in-
 uaserit, quantis suspirijs & gemitibus
 anxia mater omnia complevit. Si rex
 Dauid tantopere doluit de morte sce- ^{2.Reg.18.}
 lerati filij sui Absolonis, vt ipse opta- ^{19.}
 rit mori pro illo; & si Iacob tot filijs
 circumdatus, pro vno Iosepho, quem
 mortuum credebat, tam grauiter plan-
 xit & doluit, quantū putamus doluisse
 B. Virginem tanto filio destitutā? Lu-
 gebat partim ex amore, quod iucun-
 dissimo dilecti sui conspectu careret;
 partim ex humilitate, quod indignam
 se iudicaret, cui tam pretiosus thesau-
 rus commissus esset, quasi ob exiguam
 diligentiam & reuerentiam erga eum
 demonstratum non esset digna eum
 retinere. Vnde existimandum est, eam
 lachrymosis oculis in cælum conie-
 ctis in hunc modum allocutam Pa-
 trem caelestem. Si hactenus aliqua in-
 re oculos diuinæ Maiestatis tuæ offen-
 di, si peccaui, ecce corpus meum para-
 tum ad excipiendas omnes pœnas iu-
 stitiæ tuæ debitas. Misisti o clemen-
 tissime Pater fulgentem stellam, quæ
 ab extremis terræ oris Magos deduce-

158 MEDITAT. DE VITA
ret ad filij tui præsepium, mitte nun-
quoque lucis tuæ radium qui me re-
tâ deducat in filij tui amplexus, de-
monstra mihi vbinam sit dilectio
meus, vbi pascat, vbi cubet in me-
die. O angele Dei qui nuncium tan-
tæ lætitiæ olim tulisti, si verum est
Dominum esse mecum, vti affirmasti,
quomodo hodie subtracta eius præ-
sentia oppletum est cor meum ama-
ritudine? Et si gratiam inueni apud
Deum, vt dixisti, ob donatum mihi vni-
genitum Dei filium, qua de causa ho-
die omni videor excidisse gratia, & tan-
to dono spoliata? O Deus cordis mei,
dilecte viscerum meorum, quid in me
vidisti, vt debueris me tali modo dese-
rere? Ne quæso abscondas faciem tuam
à me amplius, sonet vox tua in auribus
meis, & exoptatæ præsentia tuæ læti-
tia ad me redeat. Hæc, aliaque eiusmo-
di erant B. Virginis lamenta. Ex alia par-
te considera, quid dixerit vel fecerit bo-
nus Ioseph, qui gemino dolore tactus,
tum ob filij amissionem, tum ob ma-
tris compassionem, nec requiem pedi-
bus suis, nec oculis somnum dabat, to-
rosque dies & noctes cum mæsta spon-
sa sua in pane doloris & aqua lachryma-
rum ieiunans transigebat.

§. HIC

3. HIC perpende, quomodo B. Virgo, dum tota anxia quærit, & non inuenit amissum filium, maioresque animi experitur dolores in quærendo, quàm senserat in patièdo, coacta fuerit eum appellare non iam gaudij, sed doloris filium, exemplo Rachel, quæ postremum filium suum, in cuius partu tantis oppressa est doloribus, ut morti proximam se crederet, appellauit non Beniamin, id est, filium dextræ, uti vocarat Pater, sed Benoni, id est, filium doloris. O anima mea, si mica pietatis in te est, compatere afflictæ matri tui Iesu, iuuua eum in quærendo dilecto cordis sui, iuuua compassione & desiderio mentis, quære pro ipsa, imò quære pro te. Nam I E S V S spiritualiter nunquam discessit à cara matre sua, à te autem, heu, quoties discessit? imò quoties peccatis tuis eum expulsi à te? & fortè etiam nunc, dum putas eum esse tecum, longe abest à te. Quære si desideras inuenire I E S V M, quære eum cum dolore & lachrymis, sicut eum quasiuit mater eius: quære eum vnà cum Matre, ut per eius preces, & auxilia possis eum citius inuenire. Cōsidera ergo nunc quomodo hæc pura & simplex columba, quæ solita erat contineri se domi, & latere in foraminibus petrae, diui-

HIC

diuina mysteria contemplans, & cum angelis sola conuersans, iam amoris vehementia quasi capta extra se foras se prodat, & per publicas vias vrbs Ierusalem incedat gemens, & ab omnibus obuijs rogans de statu dilecti sui ac dicens. *Nū quem diligit anima mea vidistis? adiuro vos filia Ierusalē si inuenieritis dilectum meum, vt nunciatis quia amore langueo.* Illa autem interrogata his verbis. *Qualis est dilectus tuus, pulcherrima mulierū, quia sic adiuro nos,* respondit. *Dilectus meus candidus & rubicundus, electus ex millibus.*

Cant. s.

6. CONSIDERA, vnde puer Iesus, tribus diebus, quibus remansit in Ierusalem, habuerit victum, nec enim verò simile est eum miraculosè ab omni abstinuisse cibo, aut miraculosum sibi cibum procurasse, (quandoquidem nondum cæperat facere miracula) Quare superest, vt ex elemosynis piorum, quas ostiatim emendicabat, vixerit. Quod pijsimè creditur de Christo, quem nunquam puduit, erubescere licet mundo, quicquid petere honestum est agere, & causa nostra magna mansuetudine tolerare. Dic ergo bone I E S V, vbi fuisti his tribus diebus? quis cibum obtulit? quis dedit hospiti-

hospitium? an fortè fuiſti in xenodochio aliquo, & in pauperum numero domicilium habere petiuiſti? An fortè, vt plus patereris, & pudefieres magis, omnes plateas Hieroſolymitanas vnà cum alijs pauperibus mendicus obuiſti, alijs ex miſericordia tibi eleemoſynam porrigentibus, alijs verò denegantibus? O fœlicitatem eorum, quibus gratia contigit tibi in neceſſitate tua ſuccurrendi, & pijs manibus inopiam tuam ſubleuandi, dum per urbem oberrares. Vade & tu anima mea, adiunge te ſocium pauperi I E S U, & vnà cum eo eleemoſynam pete, imò pete eam ab ipſo. O quàm beata eſſes, ſi vel particulam panis illius diuinis manibus tractati conſequi poſſes, & te tam ſancti cibi reliquijs ſatiare & impinguare. Voluit Dominus ſuæ paupertatis exemplo primo prouocare diuites ad miſericordiam, & cognoſcere, quicquid præſtarent pauperibus ſe ipſi Chriſto præſtare. Secundo ad ſolatum pauperum, vt maiori patientia paupertatem tolerarent, vel certè, omnibus propter ipſum relictis voluntariè eam amplecterentur; certoque ſciant, eos qui in hac vita participes fuerint exilij & paupertatis ipſius, in altera quo-

ra quoque fore cōsortes regni caelesti
 7. *ET factum est, post triduum inuen-*
runt illum in tēplo sedentem in medio
doctorum, audientem illos, & interrogantem
eos. Erat puer I E S U S in medio, ut Ma-
 gister doctorum, interrogans eos, ad il-
 luminandum eos, & ad aperiendum
 scripturarum sensum. Audiens quoque
 illos, ut suis sapientibus responsis eos
 caelestem doctrinam doceret. Vtinam
 praesens aliquis esse meruisset huic spe-
 ctaculo, vidissetque sapientiam eternam
 verbum illud increatum, à quo Che-
 rubini omnem suam hauriunt scientiam,
 & omnes linguae insipientium
 erudiuntur; in forma pueri attentè au-
 dientem, & quasi non discendi causa
 venisset, promptè ad quaestiones Do-
 ctorum respondentem. Qui si obstupue-
 runt ad prudentia eius responsa, quan-
 tum admirati fuissent, & obstupuisset,
 si sciuisset, eum qui erat in medio eo-
 rum interrogans, audiens, & cum eis
 colloquens non esse puerum homi-
 nem, sed ipsum DEVM. Quid, quae
 iucundius esse potuit, quam in illum
 amenissimum vultum oculos conijcere,
 verba gratiae plena ex diuino ore
 prodeuntia auribus percipere? Non
 dubito, ipsos Angelos sanctos incre-
 dibili

dibili humilitate sui Creatoris stupefactos, de cælo descendisse, & maxima voluptate auscultasse, gauisosque se esse illius cælestis Magistri discipulos, quem tanta animi submissione, instar discipuli, inter homines versari cernebant. O mater beatissima, quis verbis explicare poterit magnitudinem gaudij tui, ex conspectu desiderati filij tui perceptum? Tunc clarissimi Solis præsentia illustrata est anima tua, dilatatum est cor, & fugato timore & turbatione, restituta est tibi pax, & lachrymæ doloris, in lachrymas gaudij sunt commutatae. Tunc aduocare poteris angelorum choros, & inuitare, vt tibi gratularentur, de inuenta pretiosa drachma & cælesti margarita tanta sollicitudine quæsita. *Luc. 15.*

8. CONSIDERA, quomodo obediens IESVS matre sua conspecta, mox è medio Doctorum digressus, vultu hilari & læto ad eam accurrerit. Vbi cogita quanto amore eum receperit, quo studio amplexa sit, constringerit, tenuerit, nec dimiserit; qua autoritate materna, non reprehendens, sed causam facti requirens, ei dixerit. *Fili, quid fecisti nobis sic? cur nullo verbo caræ matri tuæ indi-*

indicasti te velle remanere Hierosolymis? cur tanto dolore, tot dierum absentia, nos afficere voluisti? *Ecce ego & pater tuus dolentes quarebamus te.* O virgo benedicta, cur nunc tantam demonstras humilitatem, nominando Iosephum sponsum tuum primo loco, nunc tantam usurpas autoritatem, ut prima filium tuum & alloquaris & interroges. Sed facile apparet amore te ad loquendum impelli. Amor enim patiens non est, non ratiocinatur, ordinem & modum negligit. Multum amasti sponsum tuum, sed plus amasti filium tuum. Vnde sponso in nominando primum locum tribuisti, sed filio in loquendo. Ut enim maiore amore ferebaris in illum, & maiore dolore ob eum amissum afficiebare, siccitiam impulit te ut prima esses que eum alloqueretur.

COLLOQVIUM.

ORABIS Christum Dominum, ut sicut ille tribus diebus ab afflictâ matre quæri, & tandem in tēplo reperiri voluit, dignetur tibi quoque largiri ardens desiderium sui, ut desiderando eum quæras, quærendo inuenias, inueniendo ames, & amore ipsius vitam corrigas, eaque correctâ non eum amplius

C
plus
minu
& inu
runt
velit
imper

1. **B**
bat H
Si Ch
re leg
ui, de
eius le
nemu
stis no
dis, ch
alijs
tare E
officijs
tys in
2. Si
nere E
dum
adhib
filys, a
diuin
tutis
3. IE
entib

plius offendas. Deinde, cum ille sit Dominus, qui omnibus dat, quod petunt, & inueniri se sicut, ab ijs qui eum quaerunt, ne tibi pauperi & misero negare velit, quod omnibus tam liberaliter impertit.

DOCUMENTA.

1. **B** VIRGO quot annis cum puero IESU, secundum mandatū Legis i-
bat Hierosolymā ad celebrandū Pascha.
Si Christus legis auctor voluit se subijcere legi, quāto magis nos peccatores & serui, debemus nos humiliare, & omnibus eius legibus subijcere. Vbi id quoque monemur, hominem Christianum diebus festis non debere vacare rebus profanis, ludis, choris, spectaculis, comessationibus, alijsq; mundi vanitatibus, sed frequentare Ecclesiae, audire conciones, diuinis officijs, alijsq; Christiana pietatis exercitijs interesse.
2. Si Ioseph puerū Iesum tam longè itinere Hierosolymam deduxit ad celebrandum Pascha; non minus studiū & curā adhibere debent parētes in educādis suis filijs, assuefaciēdo eos ad pietatē & cultū diuinum, ad obseruanda festa, aliq; virtutis & religionis exercitia.
3. IESVS, neque conscijs, neque cōsentientibus parētibus remansit in tēplo, hoc factō

facto indicans, filios cum peruenerint ad annos discretionis, attigerint q̄, at a tem a Sacris canonibus decretam, posse sine facultate parentū, vel etiam contra eorū voluntatem (nisi necessario eorū opera indigeāt) eligere perfectionis statum, & diuino seruitio se dedicare.

Apoc. 3.

4. SI Christus permisit dilectā matri suā in tanta afflictione esse, non debemus perturbari, si Deus aliquando permittat nos aliqua tentatione affligi; id enim non fit, quod nos aut deserat, aut minus diligat, sed potius maioris erga nos amoris signum est, secundum illud. Quos amo, arguo & castigo.

5. IESVS in medio Doctorū erat audiens & interrogās illos, non causa discendi; nā erat ipsa sapientia, sed ut nos modū discendi doceret; nepe, ut non pudeat nos ab alijs quarere, quā nō intelligimus, nec velimus potius, quod superbi quidā faciunt, herere in errore, quā ab alijs doceri. Voluit quoque Dominus hac re exemplū relinquere humilitatis, primo aures praebedo alijs, deinde alios instruere, ut doceret nos magis promptos esse debere ex humilitate ad audiendum, quā ad docendum. Stultus enim reputatur, qui respondet, antequam audierit.

6. Si sanctissima mater Iesu post adhibitam

bitam omnem curam & diligentiam, sine
 vlla sua culpa destituitur corporali praesentia sui filij, nos qui pleni sumus peccatis, quantam curam & studium adhibere debemus, ne spiritualiter IESVM Dominum nostrum amittamus?

7. Sicut B. Virgo Christum perdidit sine vlla sua culpa; sic solet Dominus nonnumquam se à suis subducere & occultare, non tollendo gratiam, sed suspendendo consolationem, idque ad maius eorum commodum, ut, nimirum, in ea quarendam sint ardentiores, & inuentam studiosius custodiant. Vnde quando homo nullum in conscientia remorsum peccati sentiens, nihilominus se experitur aridum & frigidum in pietatis officijs, non est quod perturbetur, vel animum abiciat, sed ex exemplo B. Virginis, maiori orandi, aliaque bona opera exercendi studio quærat Dominum, & sine dubio, si in eo perstiterit, tandem inueniet.

8. Puer IESVS inter amicos & cognatos quaesitus, non est inuentus, sed in templo Dei; ut indicaretur, inter cognatos & amicos, carnem & sanguinem non reperiri, sed potius perdisse Christum. Vnde qui volunt adhaerere Deo, & operam dare suae salutis non multum debent conuersari cum consanguineis & amicis, imò debent potius fugere, & ab illis

ab illis se separare: nã ut dicit Propheta
Regius. Deus eius anima speciem & p
chritudinem concupiscit, qua propter ip
sum obliuiscitur populum suum & do
mum patris sui.

Psal. 44.

9. Christus hoc loco à matre certo quod
dam modo reprehensus, benignè & ho
militer respondit; sed in nuptijs rogatus
à matre ut faceret miraculũ, respondit
seuerius. Vnde discimus, reprehensiones
humiliter esse suscipiendas, quicquid au
tem ad laudem & honorem nostrum per
tinet; durioribus verbis restituendum.

Ioan. 2.

DE VITA CHRISTI, AB ANNO

XII. ÆTATIS VS
QUE AD XXX.

MEDITATIO XI.
EVANGELIUM.

Lnc. 2.

T descendit cum eis, &
venit Nazareth, & erat
subditus illis. Et mater
eius conseruabat omnia
verba

CH

verba h
profici
gratia a

1. IOS
I que
mum in
mo à Ph
fitus est.

2. Moy
abisset a
hel à ser
annis oc
dian.

3. D
ocultus
no aute
gnum vo
Dei.

4. Pu
Deo in t
cebat &
hominib